

Statskontoret af Riksgälds-kontoret erhålla godtgörelse för den brist, som härigenom, enligt Rikshufvudboken, uppkommer i de för statsutgifternas bestridande anvisade tillgångar. Skulle under löpande året visa sig, att Statskontorets inkomster äro otillräckliga för bestridande af dess utgifter, åligger det Riksgälds-kontoret att, sedan Kongl. Maj:t uppå Statskontorets underdåniga anmälan, pröfvat behofvet, för dess fyllande tillhandahålla Statskontoret det belopp, Kongl. Maj:t för sådant ändamål finner för godt bestämma; dock med förbindelse för Statskontoret att, så snart dess tillgångar det medgifva, återgälda hvad Riksgälds-kontoret såfunda förskjutit.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf, framhårdar Riksdagen etc.

Stockholm den 7 Maj 1868.

N:o 47.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 Maj 1868.
 — — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående åtgärders vidtagande för att afhända Svenska Staten ön S:t Barthelemy.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 66.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har framställning blifvit väckt derom, att befolkningen på ön S:t Barthelemy måtte höras, antingen huruvida den vore villig att sjelf öfvertaga styrelsen och förvaltningen af nämnda ö, eller om den dertill önskade bistånd af annan främmande, företrädesvis Europeisk magt, som i sådant fall borde uppgifvas, samt att, sedan sådant skett, Eders Kongl. Maj:t täcktes, på ett för Svenska Staten värdigt och förmånligt sätt, afhända densamma omförmälda koloni; varande såsom skäl härför hufvudsakligen anfördt, hurusom äfven vid innevarande

års riksdag ett förslagsanslag af 25,000 R:dr blifvit äskadt såsom bidrag till bestridande af koloniens förvaltningskostnader, men att denna utgift, hvilken under de senare åren betydligt tilltagit och måhända allt framgent komme att ökas, icke för Svenska Statsverket medförde någon fördel; hvarjemte åberopats grannländers förfaringssätt vid afhändande af besittningar, hvilka antingen icke lemnat erforderligt bidrag till Statsverket eller eljest varit olämpliga att bibehållas.

Då af den förflutna tidens erfarenhet kunde slutas, att för moderlandets handel och industri, under vanliga förhållanden, icke vore att påräkna särdeles gagn af denna aflägsna besittning, hvadan bibehållandet deraf icke heller syntes innebära någon fördel för moderlandet, föreslog Kongl. Maj:t Rikets Ständer vid 1844—1845 års riksdag att, i öfverensstämmelse med deras redan den 8 Juli 1818 fattade beslut, uppdraga åt Kongl. Maj:t att, då tillfälle dertill kunde sig yppa, till någon främmande magt afträda nämnda koloni på de förmånligaste villkor, som för Svenska Statsverket stode att erhålla; och blef, enligt Rikets Ständers underdåniga skrifvelse den 19 Maj 1845, denna nådiga framställning jemväl bifallden. Som emedlertid en längre tid sedermera förflutit, utan att det sålunda lemnade medgifvandet medfört den dermed afsedda påföljd, och ökad erfarenhet derunder vunnits, att bibehållandet af nämnda koloni för moderlandets handel och industri icke medför någon afsevärd fördel, men deremot alltjemt tillskyndar Svenska Statsverket betydliga utgifter, hvilka af koloniens inkomster sannolikt icke komma att i framtiden ens i någon mån betäckas, får Riksdagen i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t, efter det befolkningen å nämnda ö blifvit hörd och samtyckt till möjligen ifrågakommande förslag att förenas med någon annan magt, täcktes ånyo taga under nådigt öfvervägande, huruvida icke omförmälda besittning må kunna Svenska Staten afhändas på något för densamma värdigt, om ock icke så förmånligt sätt, som vid aflåtandet af den nådiga framställningen i ämnet förut kan hafva varit att förvänta.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 6 Maj 1868.
